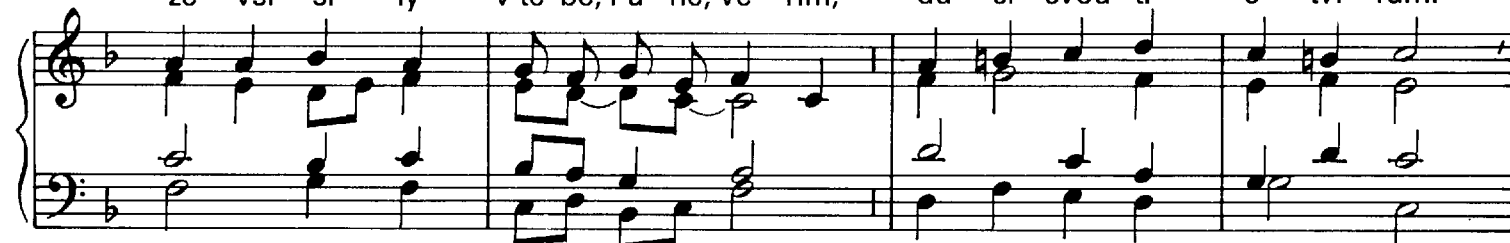

Přijímání

4. A - bys ne - stál u za - vře - ných dve - ří, a - bys na - šel ve mně chrám,

ze vší sí - ly v te - be, Pa - ne, vě - řím, du - ši svou ti o - tví - rám.

I své tě - lo do tvých slu - žeb dá - vám, s te - bou chci žít v je - dno - tě,

a jen od tvé lá - sky o - če - ká - vám ú - část v pří - štím ži - vo - tě.

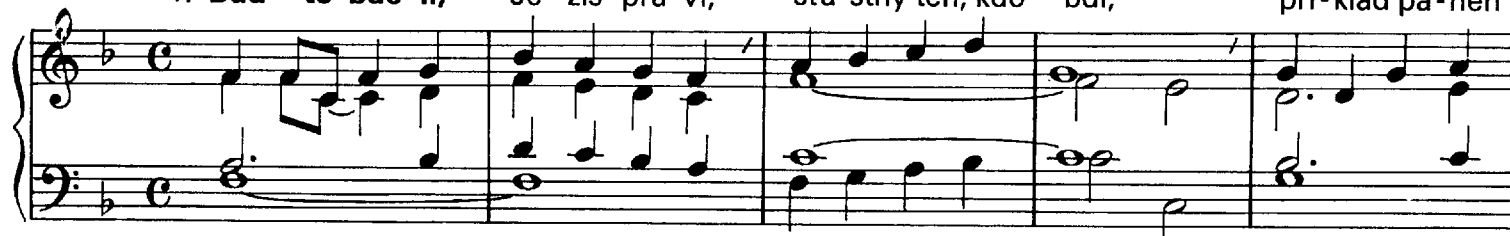
Závěr

5. Dej mi víru horoucí a stálou,
svatou žeň tvé oběti,
dej mi víru, která pohne skálou,
jež mé srdce zpečetí.
Dárce štědrých darů nepřeborných,
jenž jsi přišel mezi nás,
Cesto, Pravdo, Živote svých věrných,
s námi buď po všechn čas.

519 M

Vstup

1. Bud' - te bdě - lí, Je - žíš pra - ví, š'ta - stný ten, kdo bdí, pří - klad pa - nen

T: J. Hrdlička 1986
ND: Zd. Pololánik 1986

pro - zí - ra - vých at' vás po - vzbu - dí. Při - prav - me i my své la - mpy,

bi - je ho - di - na, k bdě - ní lá - sky pro - cit - ně - me, sla - vnost za - cí - ná.

Před evangeliem

2. Kdo má olej do zásoby,
nemusí se bát,
Ježíš umí svými slovy
plamen rozdmýchat.
On mi stále má co říci,
a já prosím jen:
Neuhas knot doutnající,
než noc přejde v den.

Obětní průvod

3. V božím poli ke žni zraje
koukol s pšenicí.
Co jsem já, kam patřím, Pane?
zní hlas kající.
Chléb a víno vyjadřují
touhu duše mé:
Chci být zralým zrnem pro chléb
k věčné hostině.

Přijímání

4. Bohatý stůl plný darů
prostřels dětem svým;
šťastný, koho k hodům lásky
pozve Boží Syn.
Vyjděte vstříc Ženichovi!
nocí volá hlas.
Přístup, komu plamen hoří,
vzdal se, komu zhas.

5. Všude tam, kde trpí, strádá
nemocný náš svět,
dej, at' donesem tě, Pane,
jako lék a chléb.
Ty jsi řekl: Podle lásky
svět vás rozpozná;
pomoz církvi putující,
církvi vítězná.

Závěr

6. Na své bratry zadlužené,
Kriste, pohlédni,
v knize života až přečteš
stranu poslední.
Maran atha, v plné slávě
sestup, Pane, již,
tvorstvo sténá nedočkávě,
až je obnovíš.

